

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

EC m.fl. ./ riksåklagaren ang. grov smuggling m.m.

(Hovrätten över Skåne och Blekinges dom den 24 maj 2017 i mål nr B 910-16 och B 2014-16)

Högsta domstolen har förelagt mig att inkomma med svarsskrivelse samt därvid särskilt svara på om det kan anses vara av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar rubricering och straffvärde såvitt avser åtalen mot klagandena för grov smuggling. Jag vill anföra följande.

Min inställning

Jag bestrider ändring av hovrättens dom. Jag tillstyrker att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Bakgrund

Åtalet

EC och GJ åtalades, såvitt nu är av intresse, för tre fall av grov smuggling för att vid tre tillfällen i november och december 2013 samt i januari 2014, tillsammans och i samförstånd med annan, i samband med införsel till landet, genom att underlåta att anmäla vid det första tillfället två hundar, vid det andra tillfället sex hundar och vid det tredje tillfället en hund till tullbehandling, uppsåtligen ha brutit mot ett särskilt föreskrivet förbud mot eller villkor för införseln.

Det gjordes gällande att varje gärning var att bedöma som grovt brott då den ingått som ett led i en brottslighet som utövats i större omfattning/systematiskt och inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse.

I andra hand gjordes gällande att de tilltalade skulle dömas för grov olovlig befattning med smuggelgoods.

Tingsrättens dom

Tingsrätten dömde EC och GJ för grov smuggling i tre fall och bestämde påföljden till fängelse i sex månader för dem båda. En nämndeman var skiljaktig och fann det inte tillförlitligen styrkt att EC och GJ själva smugglat hundarna till Sverige och dömde dem därför för grov olovlig befattning med smuggelgoods till villkorlig dom och dagsböter.

Tingsrätten fann det utrett att sammanlagt nio hundar¹ förts till Sverige i strid med gällande regler. I rubriceringsfrågan fann tingsrätten att gärningarna skulle bedömas som grov smuggling eftersom de ingått som ett led i en brottslighet som utövats i större omfattning och systematiskt och inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse. Tingsrätten framhöll att det är utomordentligt viktigt att Sverige hålls fritt från rabies samt att EC och GJ äventyrat denna målsättning på ett systematiskt sätt och för egen vinning. Tingsrätten fann att straffvärdet av deras brott är fängelse i sex månader samt att det inte framkommit några särskilda skäl att avvika från straffvärdet.

Hovrättens dom

EC och GJ överklagade tingsrättens dom och yrkade att hovrätten skulle ogilla åtalen. I andra hand yrkade de att hovrätten skulle bestämma en icke frihetsberövande påföljd.

Åklagaren bestred ändring.

Hovrätten, som samtidigt prövade ett annat mål som överklagats dit av de tilltalade, ändrade domslutet i de överklagade domarna på så sätt att hovrätten upphävde straffbestämningarna i domarna och bestämde ett gemensamt straff för de brott som avsågs med de överklagade domarna till fängelse i sex månader. För ECs del avsåg påföljden också ett fall av stöld. För GJs del avsåg påföljden också ett fall av stöld och ett fall av våldsamt motstånd.

I skuld- och rubriceringsfrågan anförde hovrätten följande.

Enligt hovrättens mening är bevisningen sammantaget sådan att det är ställt utom rimligt tvivel att EC och GJ tillsammans och i samförstånd haft del i, eller i vart fall ombesörjt, den olovliga införseln av hundar i samtliga fall. De har båda haft sådan delaktighet i brotten att de är att betrakta som gärningsmän och ska således fällas till ansvar för smuggling. Varje införsel är att bedöma som ett brott. Med hänsyn till risken för spridning av allvarliga sjukdomar och då brottsligheten utövats med viss systematik för egen vinning, är vart och ett av brotten att bedöma som grovt.

I påföljdsdelen anförde hovrätten följande.

Enligt hovrätten motsvarar straffvärdet fängelse i sex månader för såväl EC som GJ. Smugglingsbrotten är av sådan art att starka skäl talar för att fängelse ska väljas som påföljd. För att ett fängelsestraff ska kunna undvikas krävs därför att det föreligger alldeles särskilda skäl. Vad som framkommit om ECs och GJs personliga förhållanden medför inte att fängelsestraff kan undvikas. Inte heller är den tid som har gått sedan gärningarna begicks i förhållande till brottens art så ovanligt lång att den bör beaktas vid val av påföljd eller vid straffmätningen.

---

¹ Två dvärgpinschrar, fyra pekingeser, två belgiska vallhundar och en shar pei.

Då det även i övrigt saknas skäl att vid straffmätningen frångå straffvärdet ska EC och GJ dömas till vardera sex månaders fängelse.

Överklagandet

EC har överklagat hovrättens dom och yrkat att Högsta domstolen ska bestämma påföljden till villkorlig dom med samhällstjänst eller korta det utmätta fängelsestraffet.

EC har till grund för sitt överklagande anfört bl.a. följande. Hon är mor till fem barn i åldrarna tre månader, två år, tre år, sju år och elva år. De tre yngsta barnen är gemensamma med hennes make GJ som också är dömd till sex månaders fängelse i målet. Han är medborgare i Serbien och har inte beviljats permanent uppehållstillstånd i Sverige. Han kan därför i bästa fall träffa sin familj i tremånadersperioder inom reglerna för turistvisum. Barnen går i skolan i Sverige, varför de inte kan besöka Serbien så ofta. Med anledning härav skulle hennes barn drabbas oskäligt hårt av ett fängelsestraff. Hon är i praktiken att jämföras med en ensamstående mor vad gäller tillsynen av barnen över en längre tid. Med hänsyn till 29 kap. 5 § första stycket 9 brottsbalken bör rätten döma till ett lindrigare straff än vad som är föreskrivet.

EC har som skäl för prövningstillstånd anfört att det vore av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas för att avgöra omfattningen av de särskilda skäl som vid straffmätning erfordras för att döma till annan påföljd än fängelse.

GJ har överklagat hovrättens dom och yrkat att Högsta domstolen dömer honom till en icke frihetsberövande påföljd, alternativt sätter ned fängelsestraffets längd eftersom det har förflutit en ovanligt lång tid sedan smuglingsbrotten begicks i förhållande till brottens art.

GJ har till grund för sitt överklagande anfört bl.a. följande. Smuglingsbrotten är begångna under åren 2013–2014. Enligt försvarets uppfattning har det därför förflutit så pass lång tid sedan gärningarna begicks i förhållande till brottens art att tiden bör beaktas vid val av påföljd eller i vart fall vid straffmätningen.

GJ har som skäl för prövningstillstånd anfört att det vore av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen uttalar sig om huruvida en utredningstid i mål om grov smuggling om tre till tre och ett halvt års tid kan anses vara så pass lång att den bör beaktas vid val av påföljd eller vid straffmätningen.

Grunderna för min inställning

Straffbestämmelsen om grov smuggling

Straffbestämmelser om smuggling finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (smugglingslagen). Smugglingslagen trädde i kraft den 1 januari 2001 och ersatte samtidigt lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

Enligt 3 § smugglingslagen döms den som i samband med införsel till landet av en vara som omfattas av ett särskilt föreskrivet förbud mot eller villkor för införsel, uppsåtligen bryter mot förbudet eller villkoret genom att underlåta att anmäla varan till tullbehandling för *smuggling* till böter eller fängelse i högst två år.

Om ett brott som avses i 3 § är att anse som grovt döms, enligt 5 § första stycket, för *grov smuggling* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det, enligt paragrafens andra stycke, särskilt beaktas om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning, om gärningen med hänsyn till omständigheterna kring införseln, utförseln eller förfogandet varit av särskilt farlig art eller om gärningen annars inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse.

Avsikten är att brottsrubriceringen grov smuggling ska förbehållas den från allmän synpunkt mest allvarliga brottsligheten. Hänsyn ska tas till samtliga omständigheter i det enskilda fallet, varvid en helhetsbedömning ska göras. Särskild vikt ska emellertid fästas vid sådana omständigheter som anges i straffbestämmelsen. (Se prop. 1999/2000:124 s. 122.)

Beträffande exemplet på en försvårande omständighet att ”gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning”, anförs i lagens förarbeten följande (a. prop. s. 122).

Exemplet, som återfinns även i 10 § angående grovt tullbrott, gäller, enligt lagens förarbeten, närmast de fall då införseln är ett led i en systematisk eller omfattande införsel av varor för avyttring inom eller utom landet. Så är fallet då införsel kan anses vara organiserad med hänsyn till att den mängd gods som förs in gör det påkallat att det finns en organisation för såväl förvaring som distribution. Det bör i princip sakna betydelse om det är någon annan än den som för in godset som svarar för denna organisation. Det krävs endast att den som för in godset har uppsåt i förhållande till den i lagtexten angivna omständigheten. Det är överhuvudtaget av vikt att lagen kan tillämpas på ett sådant sätt att den de facto motverkar sådan införsel som typiskt sett ger upphov till eller gynnar existensen av maffialiknande eller annan organiserad brottslighet.

Exemplet på en försvårande omständighet att ”gärningen med hänsyn till omständigheterna kring införseln, utförseln eller förfogandet varit av särskilt farlig art” avser, enligt förarbetena, att gärningsmannen genom sitt uppträdande har utsatt Tullverkets anställda eller andra för allvarliga skador, risker eller hot i samband med brottet eller genom sitt tillvägagångssätt har framkallat en beaktansvärd risk för allvarlig personolycka eller omfattande förstörelse av annans egendom i samband med införseln. Den som t.ex. medfört ett smittsamt eller explosivt ämne utan att ha vidtagit tillräckliga säkerhetsåtgärder kan dömas för grov smuggling. (A. prop. s. 123.)

Genom att exemplifieringen avslutas med att ”gärningen annars inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse” tydliggörs såväl de båda föregående exemplens karaktär av att typiskt sett innebära allvarliga kränkningar av betydande samhällsintressen som att det också finns flera andra situationer som innebär en sådan kränkning. Så kan, enligt förarbetena, vara fallet om den införda varan varit av särskilt farlig beskaffenhet, t.ex. radioaktiva ämnen, gifter eller annat som kan orsaka katastrofer av olika slag eller som på annat sätt kan ge upphov till allvarliga risker för liv och hälsa eller för miljön. Enligt förarbetena bör vidare i allmänhet olovlig införsel av utrotningshotade djur bedömas som grovt brott. (A. prop. s. 123.)

I NJA 2001 s. 464 bedömde Högsta domstolen insmuggling av en skarpladdad pistol som grovt.

I NJA 2005 s. 523 fann Högsta domstolen vid en samlad bedömning av arten och omfattningen av de insmugglade produkterna, 300 knogjärn och 353 par handskar, att införseln, att smugglingen, trots att den skett i en yrkesmässigt bedriven rörelse, inte haft den omfattning som krävs för att smugglingsbrottet skulle bedömas som grovt.

Hur ska gärningarna rubriceras?

Som anförts i det föregående är avsikten enligt lagstiftaren att brottsrubriceringen grov smuggling ska förbehållas den från allmän synpunkt mest allvarliga brottsligheten.

Vid bedömningen av om ett smugglingsbrott ska rubriceras som grov smuggling ska hänsyn tas till samtliga omständigheter i det enskilda fallet, varvid en helhetsbedömning ska göras. Särskild vikt ska emellertid fästas vid sådana omständigheter som anges i straffbestämmelsen.

I målet aktualiseras som försvårande omständigheter främst de i straffbestämmelsen omnämnda omständigheterna ”att gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt” samt ”att gärningen annars inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse”.

Förstnämnda omständighet tar enligt förarbetena framför allt sikte på maffialiknande eller annan organiserad brottslighet inriktad på avyttring av varor.

Rent allmänt kan sägas att brottslighet är systematisk om den är inte bara upprepad utan också utförd enligt en viss, ofta genomarbetad, plan. Eftersom det anges att gärningen ska utgöra "ett led" ska varje gärning ses i ett större sammanhang.

De tilltalade har under en relativt kort period, drygt två månader, vid tre tillfällen fört in en eller flera hundar till Sverige i strid med gällande införselregler. Hundarna, som är av flera olika raser, har fötts upp av GJ i Serbien. Syftet med att smuggla in hundarna till Sverige har varit att i vinstsyfte omedelbart avyttra dem i landet, utan erforderlig rabiesvaccinering och rabieskontroll. När hundarna har smugglats in till Sverige har de tilltalade efter annonsering i omedelbar anslutning till resorna sålt dem vidare till olika personer, under förespeglning att erforderliga vaccinationer och kontroller har genomförts. Varje försäljningstillfälle synes ha gått till på samma sätt och enligt en väl genomarbetad plan. Hela kedjan, från uppfödning via insmuggling och annonsering till försäljning, framstår som såväl välplanerad som välorganiserad. Mot denna bakgrund kan jag instämma i underrätternas bedömning att varje gärning bör anses ha utgjort ett led i en brottslighet som utövats systematiskt.

Vid bedömningen av om brotten ska bedömas som grova brott har domstolarna också, och kanske främst, beaktat att varje gärning inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse.

Det straffsanktionerade förbudet mot att föra in okontrollerade hundar till Sverige avser ytterst att värna människors liv och hälsa.

För att få föra in en hund från Serbien till Sverige erfordras att djuret är identitetsmärkt, vaccinerat mot rabies samt att djuret har genomgått kontroll av rabiesantikroppar med godkänt resultat. Hunden ska också åtföljas av ett intyg som utfärdats av en officiell veterinär som styrker att bestämmelserna om identitetsmärkning, vaccination och antikroppskontroll har följts. De tilltalade förde in de aktuella hundarna i Sverige utan giltig rabiesvaccination och godkänd antikroppskontroll.

Rabies är en virussjukdom som kan överföras från infekterade djur till andra djur och till människor. Hos människan orsakar rabiesvirus en hjärninflammation med dödlig utgång i 100 procent av fallen. Smittoöverföring sker genom att infekterad saliv överförs till mottagligt djur eller till människa genom bitt eller slickning. Inkubationstiden är vanligen 3–6 veckor. Den kan dock vara så kort som fem dygn och så lång som ett år. Sjukdom kan

förhindras genom att omedelbart efter smittotillfället vaccinera och ge ett specifikt immunglobulin. Hund är globalt sett den främsta smittöverföraren. Smittan förekommer sporadiskt i Europa. Sverige har varit rabiesfritt sedan 1886. Enligt Världshälsoorganisationen dör varje år cirka 55 000 människor per år pga. rabiessmitta; de flesta i Asien och Afrika. Rabies är klassat som en allmänfarlig sjukdom enligt smittskyddslagen. Under de senaste 40 åren har två personer vårdats på svenskt sjukhus för rabies, båda avled. Personerna hade smittats av smittade hundar i Indien respektive Thailand. (Källa: Folkhälsomyndighetens hemsida, www.folkhalsomyndigheten.se).

Serbien har inte något fungerande kontrollsystem för rabies. I Serbien kan sällskapsdjur smittas av rabies. Om rabies skulle etablera sig i Sverige kan det vara svårt att på nytt utrota sjukdomen. Det finns därför skäl att se mycket allvarligt på den smittorisk som djur som förs in i Sverige kan utgöra. På grund av smittorisken och då det inte finns någon provtagningsmetod som kan användas på levande djur för att fastställa att djuret inte är smittat av rabies avlivades åtta av de i målet aktuella nio hundarna efter beslut av Jordbruksverket.

De tilltalade har vid det första tillfället fört in två hundar i landet. Vid det andra tillfället har de fört in sex hundar och vid det tredje tillfället en hund. Rabies är en mycket allvarlig sjukdom men dödlig utgång. Hundar som är smittade med rabies kan ge upphov till mycket allvarlig fara för liv och hälsa. Eftersom vid samtliga tre gärningstillfällen de tilltalade fört in hundar till Sverige i strid med gällande införselvillkor har vid samtliga tre gärningar funnits risk för att rabiessmitta förs in i landet. I förarbetena nämns som exempel på varor av särskilt farlig beskaffenhet olika ämnen som på olika sätt *kan* ge upphov till allvarliga risker för liv och hälsa. Det måste anses som ett betydande samhällsintresse att Sverige hålls fritt från rabies. Med hänsyn till de mycket allvarliga följder införsel av rabiessmittade hundar skulle få för människors liv och hälsa har samtliga dessa tre gärningar inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse.

Enligt min uppfattning innebär det ovan anförda att de tre smugglingsbrott de tilltalade begått vid en samlad bedömning och med beaktande av samtliga omständigheter vid gärningarna, men med särskilt beaktande av att varje gärning utgjort led i en brottslighet som utövats systematiskt och även annars inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse, bör bedömas som grov smuggling.

Frågan om straffvärde och påföljdsval

De tilltalade ska dömas för tre fall av grov smuggling.

Minimistraflet för grov smuggling är fängelse i sex månader. Straffvärdet för vart och ett av de tre grova smugglingsbrotten bör motsvara åtminstone

fängelse i sex månader. Till detta kommer att GJ också döms för misshandel och våldsamt motstånd, vilka brott vid tingsrättens bedömts motsvara ett straffvärde om fängelse i en månad. EC döms också för ett fall av stöld. Straffvärdet för den samlade brottsligheten bör därför, i enlighet med sedvanliga principer för straffvärdebedömning av flerfaldig brottslighet, emellertid motsvara fängelse i åtminstone tio månader.

Smuggling och grov smuggling av det slag som är aktuellt i målet är brott av sådan art att det råder en presumtion för fängelse om inte särskilda skäl talar för en icke frihetsberövande påföljd (se t.ex. NJA 2000 s. 69, NJA 2000 s. 256, NJA 2001 s. 464 och NJA 2005 s. 523). Smugglingsbrott är också typiskt sett brott som är svåra att förebygga och upptäcka samt kan brottsligheten i ett fall som detta betecknas som samhällsfarlig, vilket i sig kan utgöra skäl för fängelse med hänvisning till brottslighetens art (se NJA 2014 s. 559 p. 32).

GJ har gjort gällande att en i förhållande till brottets art ovanligt lång tid förflutit sedan brotten begicks, vilket bör beaktas vid val av påföljd eller vid straffmätningen.

Enligt 29 kap. 5 § första stycket 3 brottsbalken ska rätten vid straffmätningen i skälig omfattning beakta om en i förhållande till brottets art ovanligt lång tid förflutit sedan brottet begicks. Omständigheten kan också beaktas i mildrande riktning vid påföljdsvalet (se 30 kap. 4 § första stycket brottsbalken). Den långa tiden ska i princip ha förflutit innan den tilltalade fick del av åtalet för brottet. Vid prövningen av om ovanligt lång tid förflutit sedan brottet begicks ska beaktas vad det rör sig om för brott. I förarbetena anges att fyra år förflutit från brottet vid en stöld kan tala för att tiden beaktas i mildrande riktning medan det motsatta gäller vid skattebrott (prop. 1987/88:120 s. 95).

De tre brott som de tilltalade dömts för är begångna under tiden den 28 oktober 2013 till den 20 januari 2014. Förundersökning inleddes den 16 januari 2014, den 12 februari 2014 och den 25 februari 2014 efter anmälan av Jordbruksverket pga. att i målet aktuella hundar avlivats. EC delgavs misstanke om brott den 6 mars 2014. GJ delgavs misstanke om brott den 7 mars 2014. Åtal väcktes den 13 april 2016. Såväl EC som GJ delgavs åtalet den 11 maj 2016. Huvudförhandling vid tingsrätten ägde rum den 7-8 juni 2016 och dom meddelades den 5 juli 2016. Huvudförhandling i hovrätten ägde rum den 25-26 april och den 10 maj 2017. Hovrätten meddelade dom den 24 maj 2017.

Den sammanlagda tiden från det att de tre brotten begicks till dess de tilltalade fick del av åtalet uppgår till knappt två och ett halvt år. Vid bedömningen av om tidsåtgången ska påverka påföljdsval eller straffmätning i mildrande riktning är följande att beakta. De tilltalade har förnekat samtliga brott. Utöver flera förhör med de tilltalade har ett flertal utredningsåtgärder vidtagits. Bland annat har de tilltalades telefoner gåtts igenom; telefonlistor och kontoutdrag

inhämtats och analyserats, hundpass och veterinärintyg översatts från serbiska samt har vittnesförhör hållits med samtliga köpare av de i målet insmugglade hundarna samt med god man för en av köparna. Till detta kommer att GJ under utredningen till stor del uppehöll sig utanför Sverige, varför han inte kunde delges förundersökningen förrän i januari 2016.

Mot bakgrund av det ovan anförda anser jag att den tid som förflutit sedan brotten begicks med hänsyn till brottens art inte är så lång att den bör beaktas i mildrande riktning vid påföljdsval eller straffmätning. Inte heller anser jag att tiden från anklagelse om brott till hovrättens dom, en tid om drygt tre år, varit så lång att de tilltalades rätt till rättegång inom skälig tid enligt art. 6.1 i Europakonventionen har kränkts.

EC har gjort gällande att vid påföljdsval och straffmätning ska i mildrande riktning beaktas de men en frihetsberövande påföljd skulle innebära för hennes fem minderåriga barn. Sådana s.k. tredjemanshänsyn kan under vissa omständigheter beaktas som ett billighetsskäl enligt den allmänt hållna punkten 9 i 29 kap. 5 § första stycket brottsbalken (jfr NJA 1989 s. 564). Vad EC åberopat härvidlag bör emellertid inte anses utgöra ett tillräckligt starkt skäl för att frånga en fängelsepåföljd eller för att korta fängelsestraffet.

Sammanfattningsvis delar jag hovrättens bedömning att några särskilda skäl att frånga en icke frihetsberövande påföljd inte föreligger beträffande någon av de tilltalade. Hovrättens dom ska därmed fastställas.

Prövningstillstånd

Prejudikatdispens

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar. Den enskildes intresse av att få till stånd en prövning i Högsta domstolen kan alltså inte föranleda prövningstillstånd på denna grund (Fitger, Rättegångsbalken, s. 54:26).

Mål om smuggling och grov smuggling är vanligt förekommande måltyper hos åklagare och i domstol. Under de senaste åren har ärenden som gäller smuggling av hundar ökat.

Smuggling av hundar till Sverige bedöms ofta som grov smuggling med hänvisning till att gärningen inneburit en allvarlig kränkning av ett betydande samhällsintresse pga. de smittorisker (framför allt rabies) som är förenade med okontrollerad införsel av hundar (se t.ex. Hovrätten över Skånes och Blekinges

domar den 9 augusti 2005 i mål B 1754-05, den 16 juli 2007 i mål B 190-07, den 25 september 2008 i mål B 1456-07, den 8 maj 2014 i mål B 3465-13, den 19 juni 2017 i mål B 580-17 och Svea hovrätts dom den 4 maj 2016 i mål B 6509-15. Sistnämnda dom gäller dock grov olovlig befattning med smuggelgods). Viss osäkerhet kan emellertid skönjas i rättstillämpningen när det gäller tillämpningen av nämnda rekvisit (se t.ex. Svea hovrätts dom av den 21 juli 2014 i mål B 898-14 och Hovrätten över Skåne och Blekinges dom den 19 juni 2017 i mål B 580-17, där tingsrätterna i bägge fall kom till motsatt slut i rubriceringsfrågan). I Malmö tingsrätts dom den 28 november 2013 i mål B 7833-13, senare fastställd av Hovrätten över Skåne och Blekinge genom dom den 8 maj 2014 i mål B 3465-13 anges att ”En eller ett par valpar som färdas tillsammans med sin ägare har i praxis betraktats som ett brott av normalgraden”. I Åklagarmyndighetens (Utvecklingscentrum Malmö) RättsPM 2012:7 Strafföreläggande i bötesmål – en sammanställning av tillämpade påföljder, anges att den påföljd som tillämpas vid smuggling av en hund, katt eller annat mindre sällskapsdjur (om nödvändiga förutsättningar för införseltillstånd saknas) är 60–100 dagsböter. Det ovan anförda talar sammantaget för att vägledning av Högsta domstolen när det gäller denna fråga vore av värde.

När det gäller tolkningen av omständigheten att ”gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning” synes förarbetsuttalandena främst ta sikte på brottslighet som utövas i större omfattning (prop. 1999/2000:124 s. 122). När det gäller detta rekvisit vore av värde uttalanden av Högsta domstolen när det gäller hur rekvisitet ”systematiskt” bör tolkas i sammanhanget och om omständigheten kan aktualiseras vid aktuella gärningar.

Vidare vore, och framför allt för det fall något eller samtliga av de tre smugglingsbrotten inte är att bedöma som grova brott, av intresse att få belyst av Högsta domstolen i vilken utsträckning i målet aktuella försvårande omständigheter, dvs. den fara gärningarna inneburit, med hänsyn till risken för spridning av en mycket allvarlig sjukdom, samt att brottet utgjort ett led i en brottslighet som utövats systematiskt, ska påverka straffvärdet (jfr 29 kap. 1 § andra stycket och 29 kap. 2 § 6 brottsbalken). Domstolarna synes ofta bestämma straffvärdet till fängelse i sex månader, oavsett hur många hundar som har smugglats in till landet och oavsett hur många brott det är fråga om. Vidare kan vara av intresse att få belyst med vilken styrka grov smuggling alternativt smuggling är brott av sådan art att utgångspunkten är en fängelsepåföljd vara av värde för en nyanserad och rättvis påföljdsbestämning.

Sammanfattningsvis anser jag att det vore av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Bevisuppgift

Jag ber om att få återkomma med bevisuppgift för det fall Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Anders Perklev

Hedvig Trost

Kopia till:

Utvecklingscentrum Malmö
Åklagarkammaren i Malmö (AM-34861-14)
Assistentåklagaren Henrik Steen